

1921 § 18 vedvarende kan finde Anvendelse i Kommunen, hvorved Kommunen bemyndiges til at foretage Udleje af saadanne Lejligheder, som har staaet ledige en vis Tid.

Gennem disse Bestemmelser vil der altsaa i de Kommuner, hvor der er mindst $\frac{2}{3}$ Majoritet for Opretholdelsen af Husleje-reguleringen endnu et Aar, være tilveje-bragt Sikkerhed mod Misbrug af Ejernes Stilling overfor Lejerne gennem en 2-aarig Periode under Former, som jeg maa finde betyder en rimelig Afvikling af den Restriktionslovgivning, som vi i Krigsaarene og Aarene derefter har været inde paa. For saa vidt der ikke indenfor Kommunalbestyrelsen findes en saadan Majoritet for Opretholdelsen af Huslejenævnene endnu et Aar, og de saaledes straks bortfalder, kan Kommunalbestyrelsen med simpelt Flertal vedtage den Række Sikringsbestemmelser, som jeg nu har nævnt, hvorved der altsaa tilvejebringes et Overgangsaa. Det er da at haabe, at Udviklingen vil forme sig saaledes, ogsaa med Hensyn til Byggeriet, at de Tilstande, hvorunder vi hidtil har levet, kan siges at være fjernet.

I denne Forbindelse vil jeg sige, at de Oplysninger, der er tilgaaet Ministeriet om Restriktionernes Ophævelses Betydning for Byggeriet, har været meget lidet oplysende, og det kan i og for sig ikke undre, thi i Løbet af sidste Sommer fandt der i alt væsentligt kun saadant Byggeri Sted, til hvilket der blev givet Stats- eller Kommunelaan og -tilskud, og Loven om Financiering af Boligbyggeriet blev først sent gennemført paa den høje Rigsdag, saa dens Virkninger i det væsentlige først vil vise sig i det kommende Foraar og den kommende Sommer; først da vil man kunne faa mere indgaaende Oplysninger om, i hvor høj Grad Restriktionernes Bortfald i en Række Kommuner har virket fremmende paa Boligbyggeriet. I de Kommuner, hvor Huslejenævnene opretholdes, hvor altsaa Loven af 1. Maj 1922 vedbliver at gælde endnu et Aar, kan Kommunalbestyrelserne bestemme, at Udlejning til Personer, der har eller sidst har haft Bopæl i andre Kommuner, ikke maa finde Sted uden med Nævnets Samtykke. Det er naturligt at sætte en saadan Bestemmelse ind i Loven, fordi den findes blandt

de Sikringsbestemmelser, som kan sættes i Kraft i Kommunen efter Lovens Ophør. I øvrigt gælder Bestemmelserne i Loven af 1. April 1921 om Forbud mod Nedrivning, ligesom man ogsaa foreslaar opretholdt Bestemmelsen om, at for saa vidt en Kommune af Hensyn til Boligforholdene er nødt til at skaffe Boliger i en anden Kommune til Personer, der er anmeldt som husvilde, kan Indenrigsministeriet bestemme, om og i hvilket Omfang disse Personer i offentligretlig Henseende vedblivende skal betragtes som havende Bopæl i den første Kommune. Det er en Sag, som der vedvarende maa tillægges nogen Betydning, og det vil derfor være rimeligt at opretholde de gældende Bestemmelser. I denne Forbindelse vil jeg bemærke, at jeg forudser, at hele det Problem, som angaar de offentligretlige Forhold, som knytter sig til Beboelser af ulovlig Art, som findes i stort Tal i Københavns Omkreds og for Resten ogsaa i andre Byers Omkreds, meget snart vil rejse sig og sikkert kræve sin Afgørelse.

I øvrigt foreslaas der i Loven kun den ringe Ændring, at saadanne Bygninger, som har været ejet af en fremmed Stat i mindst et Aar, og som af denne er anvendt helt eller delvis til Gesandtskabs-hotel, med Indenrigsministeriets Samtykke kan undtages fra Huslejelovgivningen.

I Punkt I. foreslaas Gyldigheden af Loven af 1. Maj 1922 forlænget for en Maaned, fra 31. Marts 1923 til 1. Maj 1923, hvilket er en Nødvendighed, for at Kommunalbestyrelserne kan have fornøden Tid til at træffe Bestemmelse om, hvorvidt de ønsker Reguleringen i Kommunen opretholdt eller ikke for endnu et Aar.

Hermed har jeg gjort Rede for Lovforslagets Enkeltheder. Jeg skal tillade mig at anbefale det til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:
Anden Behandling af Forslag til Lov om Adoption.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2905; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 499).